

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.61/2017/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Dr. Somogyi Gábor, előadó bíró
Dr. Kónya István, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2017. május 24.
Az ügy tárgya: lopás büntette
Terhelt: I. rendű
Első fok: Zalaegerszegi Járásbíróság, 14.B.446/2015/13., ítélet, tárgyalás, 2016. május 2.
Másodfok: Zalaegerszegi Törvényszék, Bf.341/2016/10., végzés, nyilvános ülés,
2016. október 21.
Az indítvány előterjesztője: I. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát elbírálv a Zalaegerszegi Járásbíróság 14.B.446/2015/13. számú ítéletét, valamint a Zalaegerszegi Törvényszék Bf.341/2016/10. számú végzését I. rendű terhelt vonatkozásában hatályon kívül helyezi, és az ellene bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés ba) pont], bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés és (2) bekezdés bc) pont], valamint bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérlete [Btk. 370. § (1) bekezdés és (2) bekezdés bc) pont] miatt indított büntetőeljárást megszünteti.

A I. rendű terhelt tekintetében felmerült bűnügyi költséget az állam viseli; I. rendű terhelt további egyetemleges bűnügyi költség viselésére való kötelezését a Kúria mellőzi.

Elrendeli a Zalaegerszegi Járásbíróság 14.B.446/2015/13. számú ítéletével, valamint a Zalaegerszegi Törvényszék Bf.341/2016/10. számú végzésével kiszabott 3 (három) év 6 (hat) hónapi szabadságvesztésből I. rendű terhelt szabadlábra helyezését.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

I.

- [1] A Zalaegerszegi Járásbíróság a 14.B.446/2015/13. számú ítéletével I. rendű terheltet bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés ba)

pont], bűnsegédként elkövetett lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés és (2) bekezdés bc) pont], valamint bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérletében [Btk. 370. § (1) bekezdés és (2) bekezdés bc) pont] mondta ki bűnösnek, és ezért - halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt - 3 év 6 hónapi szabadságvesztésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, és abból a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

- [2] Az I. rendű terhelt tekintetében a terhelt és védőjének fellebbezése alapján eljárva a Zalaegerszegi Törvényszék a Bf.341/2016/10. számú végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [3] A bíróság jogerős ítéletében megállapított tényállás szerint I. rendű, II. rendű és III. rendű terhelt 2015. január 14-én elhatározták, hogy a bűncselekmények sikeres felderítésének megakadályozása céljából lakóhelyüktől távol jogtalanul behatolnak különböző ingatlanokba azért, hogy onnan ékszereket, készpénzt tulajdonítsanak el. A terheltek e megbeszélésnek megfelelően a délutáni órákban - a II. rendű terhelt birtokában lévő gépkocsival - egy másik városba utaztak. Az I., II. és III. rendű terheltek megállapodása szerint a vagyon elleni bűncselekményeket ténylegesen a II. és III. rendű terheltek követték el oly módon, hogy az I. rendű terhelt őket személygépkocsival az egyes helyszínekre szállította, majd attól nem messze várakozott mindaddig, amíg vádlott-társai nem jeleztek neki, hogy őket az autóval felveheti.
- [4] A terheltek a fent írtak szerint 2015. január 14-én 17-18 óra körüli időben érkeztek a városba. A II. és a III. rendű terhelt ezt követően három ingatlanba hatolt be; az 1. számú sértett ingatlanából 266.300 forint értékben tulajdonítottak el ékszereket és készpénzt, továbbá 10.000 forint rongálási kárt okoztak, a 2. számú sértett lakásában a rongálással kb. 30.000 forint kárt okoztak, de mivel a riasztórendszer jelzett, a helyszínről elmenekültek, a 3. számú sértett lakásából pedig 6.000 forint aprópénzt vittek el, a rongálással 20.000 forint kárt okoztak.
- [5] A Zalaegerszegi Járási Ügyészség a B.154/2015/31-I. számú vádirata - annak az I. rendű terheltet érintő 2-4. pontja - az alábbiakat tartalmazza.
- [6] A terheltek pontosan meg nem állapítható előzmények után, 2015. január 14-én elhatározták, hogy a városba jönnek és itt különféle ingatlanokba fognak betörni azért, hogy onnan ékszereket és készpénzt tulajdonítsanak el. II. rendű terheltnak - szintén pontosan meg nem állapítható előzmények után - a birtokába került az XX-XX-000 frsz.-ú, Audi A4 típusú személygépkocsi. A terheltek megbeszélték, hogy ezzel a személygépkocsival utaznak a városba, és megbeszélték azt is, hogy a betöréseket ténylegesen II. rendű és III. rendű terheltek fogják elkövetni, I. rendű terhelt pedig a gépkocsiban marad, és amikor jelzik neki, hogy végeztek, akkor felveszi őket az autóval. A terheltek 17 óra körüli időben érkeztek meg.
- [7] II. rendű és III. rendű terhelt 2015. január 14-én 18.30 és 21.00 óra közötti időben - az erkélyajtó befeszítésével - behatoltak az 1. számú sértett lakásába és onnan a sértett tulajdonát képező arany és ezüst ékszereket, aranyozott evőeszköz-készletet, valamint 15.000 forint készpénzt tulajdonítottak el. Az elkövetési érték mintegy 266.300 forint, a rongálással okozott kár mintegy 10.000 forint.
- [8] II. rendű és III. rendű terhelt 2015. január 14-én 18.45 órakor - a teraszra néző ablakot befeszítve és betörve - behatoltak a 2. számú sértett lakásába azzal a céllal, hogy onnan értékeket tulajdonítsanak el. A behatolás következtében a házban kiépített riasztó berendezés jelzést adott, ezért a II. és III. rendű terhelt a helyszínt hátrahagyva - anélkül, hogy bármit is eltulajdonítottak volna - elmenekültek. A rongálással okozott kár mintegy 30.000 forint.
- [9] II. rendű és III. rendű terhelt 2015. január 14-én 17.00 és 21.00 óra közötti időben - az erkélyajtó befeszítésével - behatoltak a 3. számú sértett lakóházába és a nappaliból 6.000 forint aprópénzt (fém 200 forintosokat) tulajdonítottak el. A II. és a III. rendű terhelt ezen kívül megkísérelte befeszíteni az erkélyajtótól jobbra eső ablakot is, azonban ez nem sikerült. Az elkövetési érték 6.000 forint, a rongálással okozott kár mintegy 20.000 forint.
- [10] A betörésre kiinduló rendőrajárőr a helyszín felé tartva 19 óra 03 perckor összetalálkozott az I. rendű terhelt által vezetett Audival, azt - mivel gyanúsnak találták - megállították és intézkedtek az I.

rendű terhelttel szemben, aminek eredményeképpen I. rendű terhelte előállították a Rendőrkapitányságra. A rendőri intézkedés miatt II. rendű és III. rendű terheltek a fenti cselekmények után nem tudtak visszaszállni az I. rendű terhelte által vezetett gépkocsiba, egész éjszaka a városban bujkáltak, őket másnap reggel 6.30 órakor a Penny Market üzletnél fogták el a rendőrök. Az eltulajdonított ékszerek, egyéb tárgyak és készpénz későbbi sorsa ismeretlen.

- [11] Az ügyész perbeszédében a vádirati tényállásnak az I. rendű terhelte érintő részét csupán annyiban módosította, miszerint a 3. számú sértett kárát a biztosító utóbb megtérítette; egyebekben a vádirati tényállást változatlanul tartotta fenn (12. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4-5. oldal).

II.

- [12] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelte védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Ennek törvényi okaként a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontját - annak alapjaként pedig a Be. 373. § (1) bekezdés I. pont c) alpontját - jelölte meg, és a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, valamint az I. rendű terhelttel szemben az eljárás megszüntetését indítványozta.
- [13] Indokai szerint a bíróság az I. rendű terhelttel szemben törvényes vád hiányában járt el; a vádirati tényállás ugyanis nem tartalmaz az I. rendű terhelte vonatkozásában pontosan körülírt, büntetőtörvénybe ütköző cselekményt, noha az - a Be. 2. § (2) bekezdésére tekintettel - a törvényes vád alapja. A vádirati tényállás bevezető része egy állítólagosan megtörtént, de semmivel nem bizonyított, előkészületi jellegű magatartásról tesz említést, ami a lopás kapcsán nem bűncselekmény. A vádirat bevezető része annak rögzítésével zárul, miszerint a terheltek 17 óra körüli időben érkeztek a városba; a megbeszélést azonban semmi nem kapcsolja a városban történetekhez. A vádirati tényállás 2., 3. és 4. pontja pedig kizárólag a II. és a III. rendű terhelte cselekvőségéről ír, az I. rendű terhelte cselekvőségére, illetve a történetekre utalás sincs benne; az sincs rögzítve, hogy az I. rendű terhelte az állítólagos megbeszélésnek megfelelő magatartást tanúsított-e, illetve mikor, milyen büntetőtörvénybe ütköző magatartást tanúsított a városban. A vádirat nyelvtani és egyéb módon való értelmezéséből az következik, hogy ilyenre nem került sor. A kizárólag a II. és III. rendű terheltek által elkövetett lopási cselekményeket követően pedig pusztán az I. rendű terhelte igazoltatásának leírása szerepel a vádban, így a teljes vádirat nem tartalmazza az I. rendű terhelte tekintetében olyan cselekmény körülírását, ami büntetőtörvénybe ütközne.
- [14] Az indítvány szerint a vádirati és a jogerős ítéleti tényállás között jelentős eltérések vannak: a vád nem tartalmaz célt az elhatározással kapcsolatban, a vád szerint a terheltek szándéka az ingatlanokba történő betörés, az ítélet szerint az ingatlanokba való behatolás volt. A vádirati tényállás nem tartalmazza, hogy a terheltek az előzetes megbeszélés szerint utaztak a városba, már csak azért sem, mert korábban csupán elhatározásról, nem pedig megállapodásról és cselekvőségről szólt. Ehhez képest az ítélet már azt rögzíti, hogy miképp követték el a terheltek a városban a terhükre rótt bűncselekményeket; annak, hogy az egyes helyszínekre az I. rendű terhelte szállította a terhelte-társait, és az I. rendű terhelte a bűncselekmények helyszínétől nem messze várakozott, még a megbeszélése sem szerepelt a vádban. Éppen ezért a vádirat azt sem tartalmazza, hogy a terheltek „a fent írtak szerint” érkeztek a városba.
- [15] Az indítvány szerint a bíróság az ítéleti tényállásban „kiküszöbölte” a vádirat hibáját, mert az - a váddal szemben - már tartalmazza a tettesi és a bűnsegédi cselekvőséget is; azonban a bíróság nem teheti meg, hogy akár mérlegeléssel átértelmezze a vádirati tényállást. A vádat a bíróság köteles kimeríteni, de azon túl nem terjeszkedhet. A vádirati tényállás pedig még azt, az ítélet tényálláson kívül indokolásában (elsőfokú ítélet 19. oldal első bekezdés) rögzített megállapítást sem tartalmazta, miszerint az I. rendű terhelte addig a közelben várakozott, hogy terhelte-társait később sikeresen szállítsa vissza. Ezért - a védői álláspont szerint - a bíróságnak a Be. 332. § (1) bekezdés d) pontja alapján az eljárást meg kellett volna szüntetnie.
- [16] A Legfőbb Ügyészség a BF.97/2017/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak

tartotta.

- [17] Indokai szerint az ügyben - a jogerős ítélet ténymegállapításaitól függetlenül - önmagában az vizsgálendő, hogy a vádiratban leírtak alkalmasak-e valamilyen büntetőtörvénybe ütköző cselekmény megállapítására. Utalt rá, hogy bűnsegédi magatartás az alapcselekmény megkezdése előtt és annak végrehajtása során fejthető ki. A bűnsegédi segítségnyújtásnak pedig szándékosnak kell lennie, azaz a terheltek tudnia kell, hogy magatartásával a tettes által megvalósítandó (folyamatában megvalósított) bűncselekmény elkövetését segíti.
- [18] Az ügyészi álláspont szerint a vádiratot összefüggéseiben kell értelmezni. A Zalaegerszegi Járási Ügyészség vádirata szerint a terheltek elhatározták, hogy különféle ingatlanokba fognak betörni azért, hogy onnan ékszereket és készpénzt tulajdonítsanak el. Megbeszélték azt is, hogy a betöréseket ténylegesen II. rendű és III. rendű terheltek fogják elkövetni, I. rendű terhelt pedig a gépkocsiban marad és amikor jelzik neki, hogy végeztek, akkor felveszi őket az autóval. Ezt követően a terheltek a városba mentek. Szintén tartalmazza a vád, miszerint ugyanezen a napon, később, miután a II. és a III. rendű terhelt elkövette a terhére rótt vagyoni elleni bűncselekményeket, az I. rendű terheltet a rendőrök megállították és előállították a Rendőrkapitányságra.
- [19] E tények - az ügyészi álláspont szerint - alkalmasak annak megállapítására, hogy az I. rendű terhelt bűncselekményt követett el. Az I. rendű terhelt tudomással bírt arról, hogy azért mennek a városba, mert ott társai vagyoni elleni bűncselekményeket fognak elkövetni, az előzetes megbeszélésen az I. rendű terhelt vállalta, hogy abban a segítségükre lesz, várja őket autóval. Már önmagában az a körülmény, hogy az I. rendű terhelt a feladat végrehajtásába beleegyezett, elegendő a terhelt bűnsegédi felelősségének megállapításához, hiszen ezzel a tettesi elkövetők szándékát erősítette. A vádirati tényállás tartalmazza azt is, hogy a terheltek az előzetes megbeszélésnek megfelelően valóban elutaztak, majd a bűncselekmények elkövetése után a II. és a III. rendű terhelt csak azért nem tudott visszazánni az I. rendű terhelt által vezetett autóba, mert ott időközben a rendőrök előállították. Ebből pedig arra vonható következtetés, hogy az I. rendű terhelt szándékosan segítséget nyújtott a társai által megvalósított bűncselekményekhez.
- [20] A Legfőbb Ügyészség indítványára az I. rendű terhelt védője írásban tett észrevételt. Annyiban osztotta az ügyészi álláspontot, miszerint önmagában csak az vizsgálendő, hogy a vádiratban az I. rendű terhelt az elkövetési hely tekintetében leírt cselekménye alkalmas-e büntetőtörvénybe ütköző bűncselekmény megállapítására.
- [21] A vádirati tényállás szerint a történt megbeszélés alapján az I. rendű terheltek a kocsiban kellett volna maradnia, és a jelzésüket követően fel kellett volna vennie a gépkocsiba társait. A városban ténylegesen történtek tekintetében azonban csupán azt tartalmazza a tényállás, hogy a terheltek 17 óra körüli időben megérkeztek a városba, majd azt, hogy az I. rendű terheltet 19 óra 03 perckor megállították és előállították a rendőrkapitányságra. E magatartások egyike sem meríti ki egyetlen bűncselekmény törvényi tényállását, és nem is bűnsegédi magatartás.
- [22] A vádiratban az I. rendű terheltek felrótt magatartásnak a bűncselekmények elkövetését időben megelőző része előkészületi magatartás, ami a lopás esetében nem büntetendő. Nem következik belőle továbbá a szándékos bűncselekmény elkövetése, és annak a szándékos segítése sem. A vádirat 2-4. pontjában az I. rendű terheltek az elhatározásnak és megbeszélésnek megfelelő cselekvésege nem került leírásra. Az I. rendű terheltek a vádban leírt, a tettesi alapcselekmények elkövetése alatt tanúsított magatartása - a megállítása, igazoltatása és az előállítása - ugyancsak nem ütközik egyetlen bűncselekmény törvényi tényállásába sem.
- [23] Ezért - a védő álláspontja szerint - az I. rendű terheltek a vádban leírt, kifejtett magatartása egyaránt nem ütközik a büntetőtörvénybe. A Legfőbb Ügyészség maga is átértelmezte a vádat, amikor rögzítette, hogy a terheltek a megbeszélésnek megfelelően valóban elutaztak; ez már a vádirati tényállás kiegészítése. A vádirat nem tartalmaz olyan állítást, közlést, tény, miszerint az I. rendű terhelt a megbeszélésnek megfelelően cselekedett volna. Az I. rendű terhelt utasként tartózkodott a gépkocsiban; azonban sem az, sem a bűncselekmény helyszínének közelében

tartózkodás nem alapozza meg a bűnsegédi magatartás megállapíthatóságát. Passzív pszichikai bűnsegély pedig a tettesben már kialakult szándékot erősíti, és rendszerint bátorítással, buzdítással valósul meg. Ilyet a vádirat az I. rendű terhelt vonatkozásában nem tartalmaz, ezért az indítványát a védő változatlanul tartotta fenn.

- [24] A Legfőbb Ügyészség írásban jelezte, hogy a védői beadványra nem kíván észrevételt tenni, a korábbi átiratában foglaltakat fenntartja.

III.

- [25] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsülésen bírálta el.
- [26] A felülvizsgálati indítvány alapos.
- [27] A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletét törvényes vád hiányában hozza meg [Be. 373. § (1) bekezdés I. pont c) alpont]. A Be. 2. § (2) bekezdése szerint a vád akkor törvényes, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntetőtörvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. A jogerős ítélet meghozatalát követően - felülvizsgálati eljárásban - a vád tartalmi törvényessége szempontjából az vizsgálendő, hogy a bírósági eljárás alapját képező vád a jogerős ítélet meghozatala előtt megfelelt-e a fenti kritériumoknak, azaz a vád az ügyészi végindítványban fenntartott tartalommal leírta-e meghatározott személy pontosan körülírt, büntetőtörvénybe ütköző cselekményét. Bűnsegéd esetében ez akkor valósul meg, ha a vád tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeit kimerítő tettesi alapcselekmény, és ahhoz nyújtott - tényálláson kívüli - bűnsegédi magatartás kellően körülírt leírását.
- [28] A vád törvényessége tehát a vádirat, és annak az ügyész általi esetleges későbbi kiegészítései, módosításai alapján önállóan, a jogerős ítéletben megállapítottaktól függetlenül bírálendő el. Következésképp az indítványban foglaltak kapcsán közömbös, hogy a bíróság mennyiben tért el a vád tényállásától; amennyiben ugyanis az ítélet alapját képező vád nem írja le a terhelt büntetőtörvénybe ütköző cselekményét, akkor vagy az ítéleti tényállás sem tartalmaz ilyet (és akkor az ítéletben a terhelt terhére rótt magatartás nem bűncselekmény), vagy ha azt a bíróság illesztette be a vád szerinti tényállásba, úgy törvényes vád hiányában járt el. Jelen esetben az utóbbiról van szó.
- [29] A Kúria megállapította, hogy a vád tartalmazza
- a terhelteknek a konkrét bűncselekmények elkövetésére vonatkozó elhatározását és a szerepek felosztására vonatkozó megbeszélését,
 - a terheltek városba érkezésének tényét és időpontját,
 - a három lopási cselekménynek a II. és III. rendű terheltek általi elkövetését, valamint
 - az I. rendű terhelt igazoltatásának és előállításának leírását.
- [30] Az indítvány helyesen állapította meg azt, hogy a fentiek egyike sem takar - az I. rendű terhelt által megvalósított - büntetőtörvénybe ütköző magatartást. A bűncselekmény közös elkövetésében való megállapodás a Btk. 11. § (1) bekezdése szerinti előkészületi magatartás, ami lopás (Btk. 370. §) esetén nem büntetendő. A vád tényállása nem tartalmazza azt sem, hogy a terheltek a megállapodásuk valóra váltása érdekében érkeztek a városba. Mindazonáltal ez utóbbi közömbös, mert a cselekmény még az érkezéssel sem jutott büntetendő (azaz legalább kísérleti) szakba; azt csak akkor következett be, amikor a II. és III. rendű terhelt az első lopási cselekmény kivitelezését megkezdték. A vád azonban annak - majd mindhárom bűncselekmény teljes végrehajtása - kapcsán az I. rendű terhelt semmiféle szerepét, kifejtett magatartását nem rögzíti; a vádból valóban nem tűnik ki, hogy az I. rendű terhelt ténylegesen segítette-e társait a bűncselekmények elkövetése során.
- [31] A Legfőbb Ügyészség álláspontjával szemben önmagában a bűncselekmény elkövetésében való

megállapodás nem valósít meg feltétlenül bűnsegédi magatartást azon az alapon, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez való segítségnyújtás felajánlása a tettes elkövetési szándékát erősíti. Ha ugyanis az elkövető utóbb mégsem fejt ki a segítségnyújtást megvalósító magatartását, azaz az elkövetéstől még a cselekmény kísérleti szakba jutása előtt eláll, úgy magatartása nem bűncselekmény. Az előkészület büntetlenségének csak akkor feltétele az elkövetés megkezdésének elmaradása [Btk. 11. § (2) bekezdés a) és b) pont], ha az előkészület egyébként büntetendő; a lopás esetében tehát nem. A nem büntetendő előkészülettől való elállás - értelemszerűen - fel sem vetheti az elkövető büntetőjogi felelősségét. A vád tényállása azt viszont nem tartalmazza, hogy az I. rendű terhelt a megállapodásnak megfelelő bűnsegédi magatartást a bűncselekmények elkövetésének megkezdése után tanúsította volna.

- [32] Kétségtelen, hogy ugyanakkor a vádirati tényállás azt tartalmazza még, miszerint az I. rendű terheltet utóbb igazoltatták és előállították; a II. és III. rendű terheltek ezért nem tudtak visszaszállni a bűncselekmények elkövetése után a gépkocsiba. A törvény által megkívánt „pontos körülírtság” követelményének azonban nem felel meg, ha a vád nem tényleírást tartalmaz, hanem az alapján legfeljebb tényből tényre való következtetés útján állapítható meg, hogy ha a terhelt és társai valamiről megállapodtak, és annak tervezett helyszínére utaztak, majd a megállapodás szerinti magatartás utolsó mozzanatát külső körülmény folytán nem tudták végrehajtani, akkor annak korábbi mozzanatai - feltehetően - megvalósultak. Az ezek leírását nem tartalmazó vád ezért nem felel meg a Be. 2. § (2) bekezdésének, nem törvényes vád.
- [33] A törvényes vád a bíróság eljárásának - s így értelemszerűen a jogerős ítélet meghozatalának is - előfeltétele; következésképp annak hiánya a bíróság ítéletében nem pótolható. Jelen ügyben a bíróság lényegében ezt tette, amikor nem csupán a megállapodás tartalmaként, hanem megtörtént eseményként rögzítette, miszerint a vagyon elleni bűncselekményeket ténylegesen a II. és III. rendű terheltek követték el oly módon, hogy az I. rendű terhelt őket személygépkocsival az egyes helyszínekre szállította, majd attól nem messze várakozott mindaddig, amíg vádlott-társai nem jeleztek neki, hogy őket az autóval felveheti. Ezzel azonban a vád kereteit túllépte, azaz - e részében - törvényes vád hiányában járt el.
- [34] Ezért a Kúria I. rendű terhelt tekintetében a jogerős ítéletet a Be. 428. § (2) bekezdés első fordulata szerint - a Be. 373. § (1) bekezdés I. pont c) alpontjában írt okból - hatályon kívül helyezte, és az ellene bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés ba) pont], bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés és (2) bekezdés bc) pont], valamint bűnsegédként elkövetett lopás vétségének kísérlete [Btk. 370. § (1) bekezdés és (2) bekezdés bc) pont] miatt indított büntetőeljárást megszüntette.
- [35] Az eljárás megszüntetésének okából akként rendelkezett, hogy az I. rendű terhelt tekintetében felmerült bűnügyi költséget a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli; ennek következménye, hogy az I. rendű terheltet nem terheli a jogerős ítéletben mindhárom terhelten rótt egyetemleges fizetési kötelezettség sem.
- [36] A Kúria a Be. 428. § (5) bekezdése alapján elrendelte a hatályon kívül helyezett ítélettel kiszabott szabadságvesztést töltő I. rendű terhelt - e büntetésből való - szabadlábra helyezését; a jövőre nézve kényszerintézkedés alkalmazásának szükségessége - tekintettel arra, hogy a Kúria az eljárást megszüntette - nem is volt vizsgálható.
- [37] A bíróság jogerős ítéletében mindhárom terheltet érdemben, egyetemlegesen kötelezte a magánfelek által előterjesztett polgári jogi igény, valamint az ahhoz kapcsolódó, le nem rótt illeték megfizetésére. Nyilvánvaló, hogy mivel a felülvizsgálat során hozott határozat következtében jelenleg az I. rendű terhelt büntetőjogi felelőssége nincs megállapítva az 1. számú sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán, ezért őt ehhez kapcsolódóan, ezen a jogcímen kártérítési kötelezettség sem terheli a magánfél irányában. Észlelte ugyanakkor a Kúria, hogy a bíróság a jogerős ítéletében mindhárom terheltet - így az I. rendű terheltet is - ugyancsak egyetemlegesen kötelezte a magánfelek által előterjesztett polgári jogi igény megfizetésére is, melyek az 1.

tényállási ponthoz kapcsolódnak. E cselekményt ugyanakkor sem az ügyészi vád, sem a bíróság jogerős ítéletében nem hozta összefüggésbe az I. rendű terhelttel. Az így kialakult joghelyzet rendezése azonban meghaladja a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott felülbírálati, illetve a Be. 426-428. §-ában szabályozott döntési jogkörét, ezért csak annak rögzítésére szorítkozott.

- [38] Ugyanez irányadó az elbírált polgári jogi igényekhez kapcsolódó, mindhárom terheltet mindhárom magánfél tekintetében terhelő egyetemleges illetékfizetési kötelezettség tekintetében is.

IV.

- [39] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. május 24.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Kónya István s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző